

ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗು, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಮನೆಯ ಪಾಲಿನ ಹಣ ಕೊಡು' ಹೊಲವನ್ನು ಹಂಚು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದಂತಾಯಿತು. ಆದರೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ 'ನೋಡಿರಿ, ಈಗ ಪಾಲು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಇನ್ನು ಐದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಯುಗಾದಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪಾಲು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದನು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ತಮ್ಮಂದಿರು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ 'ನೋಡು ನಾವು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ನೀನೇ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ನಮಗೆ ಯುಗಾದಿಗೆ ಪಾಲು ಕೊಡು' ಎಂದರು. ಅಣ್ಣನು ಇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪ ತಾಳದೆ ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ 'ಆಗಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯುಗಾದಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

ಇತ್ತ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಾಸ ಮಾಡಿದ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣವೇ ಬದಲಾಯಿತು. ಮೊದಲು ಹೊತ್ತು ಏದಿದ ಮೇಲೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊಲಕ್ಕೆ ದುಡಿಯಲು ಹೋಗುವ ಪರಿಪಾಠವಿದ್ದ ಆ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಅಂದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನೆಗಿಲಿನೊಂದಿಗೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನು ನೆಗಿಲು ಹೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನ ನೆಗಿಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಾವುದ ಪಾತ್ರೆ ತಾಕಿತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವನು ಅದರ ಮೇಲಿನ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ಒಳಗಡೆ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ತಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಪಾತ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ ಎತ್ತುಗಳ ಸಂಗಡ ಅಣ್ಣನು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಅಣ್ಣನು ಆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರ ಕೆಲ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ನೆಲೆಸಿತು. ಇತ್ತ ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇದ್ದು ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಮೂರು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಇಬ್ಬರು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾದರು. ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ, 'ತಂಗೀ ಹಿರಿ ಅಣ್ಣ ಸಮಾಧಾನ, ದಾನಿ ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ತಂತ್ರ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಸೋತೆನು. ನೀನು ಅಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗು. ನಾನು ಬೇರೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ' ಎಂದಳು.

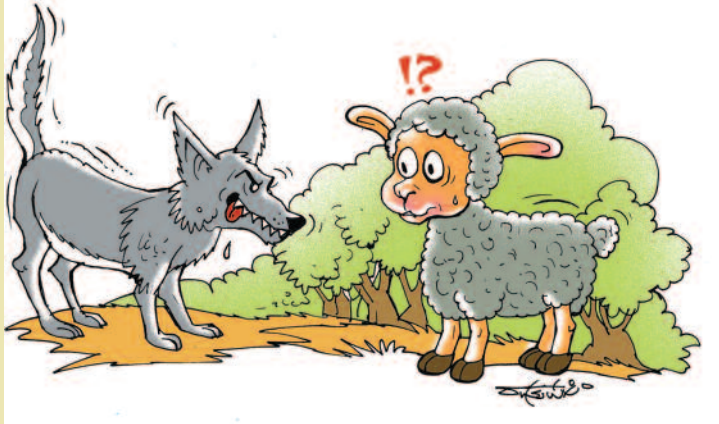
- ಬಸವರಾಜ ಹೂಗಾರ, ಮುಕ್ಕಾಂ

ಜೀವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗೂ ಅದರದೇ ಆದ ಜೀವಿತಾವಧಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘ ಜೀವಿತಾವಧಿ ಹೊಂದಿರುವ ಆಮೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಒಂದೇ ದಿನ ಬದುಕುವಲ್ಲಿ ಗಿಡದವರೆಗೂ ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ಜೀವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿವೆ. ಅಂತಹ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಜೀವಿ ಎಫಿಮೆರಾ ಅಥವಾ ಮೇಘ್ವ ಚಿಟ್ಟೆ. ಅದರ ಜೀವನ ನಂಬಲಾರದಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ಅವು ನದಿ ಅಥವಾ ಸರೋವರದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತವೆ. ಮುಸ್ಸಂಜೆಯ ಮಂದ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಾನತುಂಬಾ ಏರುವ ಮತ್ತು ಇಳಿಯುವ ಅಪೂರ್ವ ನರ್ತನ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾರಾಟದಲ್ಲೇ ಸಂಗಾತಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಿಲನ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಹಾರಾಡಿ ಸಾಕಾದಾಗ ಸರೋವರದ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನುದುರಿಸಿ, ಜೊತೆಗೆ ರಕ್ತಗಳನ್ನೂ ಉದುರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಮರುದಿನದ ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನೂ ಸಹ ಆ ಜೀವಿಗಳು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ...! ಒಂದಿರುಳಿನ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಫಿಮೆರಾ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಎಫಿಮೆರಾ ಎಂದರೆ ಒಂದು ದಿನದ ಕೂಸು ಎಂದರ್ಥ.

-ಪ.ನಾ.ಹಳ್ಳಿ.ಹರೀಶ್ ಕುಮಾರ್

ಕುರಿಮರಿಯ ಉಪಾಯ

ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳ ಹಿಂಡೊಂದಿತ್ತು. ಆ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರಿಮರಿ ಬಹಳ ತುಂಟ, ಹಠಮಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಅಜ್ಜ ಹತ್ತಿರದ ಕಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ 'ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ ಮುಂತಾದ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ! ಕಾಡಿನತ್ತ ನೋಡ್ಲೇಬಾರ್ದು' ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕುರಿಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಈ ತುಂಟ ಕುರಿಮರಿಗೆ ಈ ಮಾತು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಾಡನ್ನು ನೋಡ್ಲೇಬೇಕೆಂಬಾಶೆ ಅದರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊರೆಯ ತೊಡಗಿದಾಗ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ಸುಳಿವು ಹತ್ತದಂತೆ ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಬೆಟ್ಟ, ನದಿ, ಹಳ್ಳ, ಹಸಿರು ವನಗಳ ಕಂಡು ಕುರಿಮರಿ ಸಂತಸದಿಂದ ಜಿಗಿದಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತಟ್ಟನೆ ಎದುರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ತೋಳವೊಂದು ಬಂತು. ಹೆದರಿದ ಕುರಿಮರಿ 'ಈ ತೋಳ ನನ್ನನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡದೇ ಬಿಡದು.' ಎಂದರಿತು

ಉಪಾಯವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿತು.

'ಹೇ ತೋಳವೇ, ನನ್ನ ತಿಂದಿ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬದು! ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದೆ ತಿನ್ನಲು ಕುರಿಗಳ ಹಿಂಡನ್ನೇ ತೋರಿಸುವೆ' ಎಂದಾಗ ತೋಳ 'ಹೌದೇ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಡೆ ಬೇಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿದಿದೆ!' ಎಂದು ಅವಸರಿಸಿತು.

ತುಂಟ ಕುರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ಗುಹೆಯೊಂದರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು 'ತೋಳಣ್ಣಾ ಈ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಕುರಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ, ಒಳಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯುವ ಹಾಗೆ ತಿನ್ನು' ಎಂದಾಗ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಆಲೋಚಿಸದೇ ತೋಳಣ್ಣ ಗುಹೆಯೊ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ದ್ರ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಾಯಿತು. ಅಪಾಯ ಬಂದಾಗ ಹೆದರದೇ ಕುರಿಮರಿ ಉಪಾಯದಿಂದ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬಳಗ ಸೇರಿತು.

-ಅಮರಯ್ಯಾ ಪತ್ರಿಮಠ, ಸುರಪೂರ